

Ілона Бойчевська

Уманський державний педагогічний університет

імені Павла Тичини

(Умань, Україна)

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У НЕМОВНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

У відповідності з вимогами часу сучасний етап розвитку системи освіти в Україні характеризується використанням освітніх інноваційних технологій. Відтак, характерними рисами цього періоду є пошук нових форм, методів і засобів навчання; розгортання роботи, метою якої є впровадження освітніх інновацій у навчальний процес. Особливу актуальність в умовах сьогодення представляє використання інтерактивного навчання саме при викладанні іноземної мови.

Випускники немовних вищих навчальних закладів повинні володіти іноземною мовою щонайменше на середньому рівні, адже сучасні кваліфіковані фахівці мають вміти не лише прочитати й перекласти фахову літературу, але й сприймати на слух навчальні лекції, доповіді на конференціях і семінарах, підтримувати бесіду, вести пошук необхідної інформації в Інтернеті. Для успішного виконання завдань, що стоять перед сучасною вищою школою, важливо створити ситуацію, за якої викладач і студент стануть повноправними суб'єктами системи освіти, а основою навчання буде рівноправний діалог між тими, хто навчає, і тими, хто навчається [2, 28]. Відтак виникає невідкладна потреба у використанні інтерактивних методів при викладанні іноземної мови.

Що ж таке «інтерактивний»??? «Інтерактивний» - означає здатний до діалогу. Якщо ж мова йде про інтерактивне навчання – то це спеціальна форма організації навчальної діяльності, яка має конкретну, передбачену мету – створити комфортні умови навчання. Таким чином, інтерактивне навчання – це

діалогічне навчання, у ході якого здійснюється взаємодія викладача й студента. З'являється кооперація у формі взаємонавчання (колективне, групове навчання), де і студент, і викладач є рівноправними суб'єктами навчання. Мета інтерактивних методів полягає у створенні таких умов взаємодії у навчанні, за яких студент відчує свою успішність, інтелектуальну спроможність, а викладач – компетентність та можливості для творчої реалізації своїх викладацьких здібностей.

Відтак, за умов інтерактивного вивчення іноземної мови повинні широко використовуватися інтерактивні методи навчання. Інтерактивним можна назвати метод, в якому той, хто навчається, є учасником. Студент виступає не лише слухачем, спостерігачем, а бере активну участь у процесі заняття [1, 6].

Існує ряд переваг інтерактивного вивчення іноземної мови у порівнянні з традиційним. Основними з них є те, що при використанні інтерактивних методів навчання у роботі задіяні усі студенти, які навчаються працювати в команді, формується доброзичливе ставлення до опонента певної дискусії, у якій кожен студент має можливість пропонувати свою думку іноземною мовою; за короткий час вивчається велика кількість матеріалу, формуються навички толерантного спілкування, вміння аргументувати свій погляд, знаходити альтернативне рішення проблеми. Водночас, позитивним моментом можна вважати і встановлення дружньої атмосфери та взаємозв'язків між учасниками спілкування - студенти мають можливість бути більш незалежними та впевненими в собі, викладач заохочує студентів до співпраці, вони не бояться робити граматичні та лексичні помилки, отримують можливість подолати страх мовного бар'єру та використовувати свої знання і досвід, набуті раніше. Окрім того, слабкі студенти можуть отримати допомогу від більш сильних.

Як зазначають більшість провідних методистів, основною метою вивчення іноземної мови є формування в студентів комунікативної компетенції. Цей процес передбачає оволодіння мовою як засобом міжкультурного спілкування, розвиток умінь використовувати мову як інструмент у діалозі культур і цивілізацій сучасного світу. Тому викладач іноземної мови повинен

використовувати інтерактивні методи навчання саме з метою досягнення комунікативної компетенції. Методика сучасного заняття з іноземної мови мусить бути тісно пов'язана з інтерактивними навчальними технологіями: розробленням проектів, парною й груповою роботою, вирішенням проблемних питань та ситуацій, прес-конференцій.

Серед інтерактивних методів і форм роботи для кращого засвоєння фахового матеріалу з іноземної мови досить поширеними є такі форми роботи: індивідуальна, парна, групова й робота в команді. Найбільш відомими формами парної й групової роботи можуть бути внутрішні або зовнішні кола (inside/outside circles), мозковий штурм (brainstorm), читання зигзагом (jigsaw reading), обмін думками (think-pair-share), парні інтерв'ю (pair-interviews). Однією з особливостей інтерактивних форм навчання є те, що вони мотивують студента не лише висловлювати власну точку зору, але й змінювати її під аргументованим впливом партнерів у процесі спілкування.

У системі інтерактивного вивчення іноземної мови можна виокремити такі основні принципи методики співробітництва: позитивна взаємозалежність – група досягає успіху за умови гарного виконання завдань кожним студентом; індивідуальна відповідальність – працюючи в групі, кожний студент виконує своє завдання, відмінне від інших; однакова участь та одночасна взаємодія – кожний студент залучений до роботи та йому надається однаковий за обсягом час для ведення бесіди або завершення завдання.

Таким чином, інтерактивне вивчення іноземної мови сприяє вирішенню проблем комунікативного, пізнавального й виховного характеру. Основними завданнями використання інтерактивного навчання при викладанні іноземної мови є розвиток умінь й навичок спілкування, роботи в команді, встановлення емоційного контакту із студентами, підвищення мотивації до вивчення іноземної мови. Використання інтерактивних методів навчання надає можливість викладачам іноземної мови впровадити нові методи роботи, підвищити ефективність навчального процесу та удосконалити рівень знань студентів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Коваленко О. Концептуальні зміни у викладанні іноземних мов у контексті трансформації іншомовної освіти / О. Коваленко // Іноземні мови в навчальних закладах. – Педагогічна преса, 2003. – С. 4–10.
2. Редько В. Інтерактивні технології навчання іноземної мови / В. Редько // Рідна школа. – 2011. – № 8–9. – С. 28–36.